

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2016 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **P. H.**, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 140 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, o sťažnosti matky odsúdeného D. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. mája 2016, sp. zn. 7 Ntok 1/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť matky odsúdeného P. H., D. H., **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 2. mája 2016, sp. zn. 7 Ntok 1/2016, podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu podľa § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh D. H., matky odsúdeného P. H., na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 T 45/1996.

Proti tomuto rozhodnutiu podala matka odsúdeného sťažnosť, ktorú písomne prostredníctvom obhajkyne JUDr. Viery Ferčákovej odôvodnila tým, že rozsudok bol vydaný na základe nezákonných dôkazov, krivých výpovedí svedkov, ktorí sú a aj boli stíhaní za závažnú trestnú činnosť, a jej syn má v dôsledku odsúdenia vážne zdravotné problémy. Jej syn sa trestného činu nedopustil, nevedel o pláne spoluobžalovaného Sopatú a je nevinný. Na základe uvedeného žiadala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil, pretože je potrebné vykonať výsluch svedkov, ktorých navrhla.

Najvyšší súd ako súd nadriadený po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná (§ 402 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 3 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Na základe podanej sťažnosti najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť matky odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách : v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní

o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t.j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia povoliť, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V posudzovanej veci prvostupňový súd správne postupoval, keď návrh na povolenie obnovy konania odmietol z dôvodu, že uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania a tieto už boli predmetom konania o takomto návrhu podaného matkou odsúdeného v inom konaní.

Sťažnostný súd sa s uvedeným názorom krajského súdu stotožňuje a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie jeho rozhodnutia, ktoré je vecne správne. Sťažovateľka neuviedla vo svojom návrhu na obnovu konania vedenom pod sp. zn. 7 Ntok 1/2016 žiadne nové skutočnosti, ani súdu skôr neznáme dôkazy, ktorých existencia by mohla viesť k inému záveru pre rozhodnutie o vine jej syna P. H., ale namietala len procesné nedostatky a spôsob hodnotenia dôkazov, ktoré nemôžu byť predmetom posudzovania v konaní o povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na to, že skutočnosti uvádzané

matkou odsúdeného boli už predmetom konania sp. zn. 7 Ntok 1/2011, v ktorom súd návrhu na povolenie obnovy konania nevyhovel. S týmto názorom sa pri rozhodovaní o sťažnosti stotožnil aj najvyšší súd, ktorý sťažnosť matky odsúdeného zamietol ako nedôvodnú uznesením z 3. novembra 2011, sp. zn. 6 Tost 34/2011.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. júna 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová